

det“, og dermed falder Sagen bort, eller mulig kommer den frem paa ny i en anden Form.

Jeg skal indrømme, at 18 Mill. Kr. er mange Penge, men til de ærede Medlemmer, der ængsteligt spørger, om vi nu ogsaa har Raad til denne Udgift, vil jeg paa egne og Medforslagsstilleres Vegne sige, at saaledes som Udviklingen er gaaet, har vi netop Raad dertil. Hvis en mindre Jordbruger sidder med en Indtægt paa 1,000 Kr., vil man saa anse det for uklogt eller ruinerende for ham, om han af denne Indtægt anvender 18 Kr. aarlig i 10 Aar til Forbedring af sin Bedrift, Forbedringer, der sikkert vil forøge hans Aarsindtægt? Neppe nogen vil kalde det uklogt og endnu mindre Daarskab. Men netop disse Tal svarer temmelig nøjagtigt til Forholdet mellem Statens aarlige Indtægt og det Beløb, der her foreslaas til Anlæg af Havne. Der synes mig at være langt større Grund til at spørge: Har vi Raad til at lade være?

Med disse Bemærkninger skal jeg paa egne og Medforslagsstilleres Vegne anbefale dette Lovforslag saavel til den høje Regering som til det høje Tings velvillige Behandling, og jeg vil, inden jeg forlader denne Plads, tilføje, at jeg vil finde det naturligt, om man under Behandlingen af disse to Lovforslag kunde arbejde dem sammen til et Hele.

Mortensen: Den Tak, som det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) rettede til Ministeren for offentlige Arbejder for Lovforslaget angaaende Uddybningen af Gennemsejlingen ved Thyborøn og Bygning af en mindre Fiskerihavn indenfor denne Gennemsejling, kan jeg ganske tiltræde.

Den højtærede Ministers Lovforslag har en dobbelt Opgave. Det søger for det første at skabe en rationel Skibsfart Vester ud ad Limfjorden, hvorved Samkvemmet med den øvrige Verden bliver betydelig lettere for Egnene deroppe, end det hidtil har været, hvor Skibsfarten maatte Øster ud. Det er Meningen at benytte største Delen af Bevillingen dertil, idet det findes nødvendigt at skabe en Læmole, der kan sikre det dybere Udløb mod Sandføringen Nord fra. Den anden Opgave er at skabe et Støttepunkt for den Fiskeriflaade, som driver Havfiskeri fra den vestlige Del af Limfjorden, fra Lemvig og deromkring. Betydningen af den første af disse to Opgaver er saa indlysende, at den ikke trænger til nærmere Anbefaling. Det er klart, at det at kunne

komme Vest ind og ud med nogenlunde store Skibe til og fra Byerne ved den vestlige Del af Limfjorden betyder saa meget for Trafikken der, at der ikke er nogen Anledning til at ofre Tingets Tid paa nærmere at belyse dette.

Derimod skal jeg gaa lidt dybere ind paa det andet Formaal. Jeg kan til Dels holde mig til de Tal, som af det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) blev anført til Belysning deraf. Jeg har nogle tilsvarende Tal, som jeg har faaet ad en helt anden Vej, end det ærede Medlem har faaet sine, men jeg skal anføre dem alligevel, fordi de stemmer temmelig nøje med de af det ærede Medlem angivne. Det kan have sin Betydning, at Tal, hentede fra forskellige Kilder, viser sig at være i Overensstemmelse med hinanden. Jeg har saaledes bragt i Erfaring, at der er 26 Kuttere hjemmehørende i Lemvig. Fremdeles har jeg fra Fiskerne bragt i Erfaring, at den bedste Fiskeplads i Vesterhavet findes derudfor — dette stemmer med de Oplysninger, som blev givet af det ærede Medlem —, og at der sikkert, naar Forholdene var gunstigere, vilde være mange flere Kuttere end de 26, som vilde drive Fiskefangst ud fra dette Sted. Men Betingelsen er, at de faar en Havn, som de kan ligge sikkert i, naar de er komne ind gennem Indløbet. Den Fangst, som i de senere Aar er indkommet gennem Thyborøn ved disse Kuttere, har ogsaa efter de Opgivelser, som jeg har indhentet, andraget saadant noget som 300,000 Kr., alene for Kullerfiskeriets Vedkommende 114,000. Og Udbyttet af dette Fiskeri bliver væsentlig udført til Tyskland, saa det er Penge, der gaar ind i Landet fra fremmede Steder. Men foruden dette er der god Afsætning paa Fangsten netop deroppe, fordi der ligger saa mange smaa og mellemstore Byer ved den vestlige Del af Limfjorden. Det Beløb, der indbringes ved dette Fiskeri, kommer foruden Fiskerne selv og deres Familier en Mængde Smaafolk paa Egnen til gode. Arbejdet med at sætte Madding, vedligeholde Redskaber o. s. v. udføres af Smaafolk, der ikke kan tage Del i det sværere Arbejde, Enker, Børn o. s. v., og da dette Arbejde for hver Kutter andrager et Beløb af 1,500 Kr. om Aaret, bliver det tilsammen 40,000 Kr., der saaledes indtjenes af Smaafolk der paa Egnen, hvilket ikke er uden Betydning. Ved at Betingelserne for Fiskeriet forbedres, vil dette Beløb ogsaa blive større, og der vil blive flere, som kan faa Nytte deraf. Disse rent privat indhentede Oplysninger støttes